

SMĚRNICE EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY (EU) 2018/2002**ze dne 11. prosince 2018,****kteřou se mění směrnice 2012/27/EU o energetické účinnosti****(Text s významem pro EHP)**

EVROPSKÝ PARLAMENT A RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, a zejména na čl. 194 odst. 2 této smlouvy,

s ohledem na návrh Evropské komise,

po postoupení návrhu legislativního aktu vnitrostátním parlamentům,

s ohledem na stanovisko Evropského hospodářského a sociálního výboru ⁽¹⁾,s ohledem na stanovisko Výboru regionů ⁽²⁾,v souladu s řádným legislativním postupem ⁽³⁾,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Snižování poptávky po energii je jedním z pěti rozměrů strategie energetické unie stanovené sdělením Komise dne 25. února 2015 nazvaným „Rámcová strategie k vytvoření odolné energetické unie s pomocí progresivní politiky v oblasti změny klimatu“. Zlepšení energetické účinnosti v celém energetickém řetězci, včetně výroby, přenosu a distribuce energie a konečného využití, prospěje životnímu prostředí,lepší kvalitu ovzduší a veřejné zdraví, sníží emise skleníkových plynů, zvýší energetickou bezpečnost tím, že sníží závislost na dovozu energie ze zemí mimo Unii, sníží náklady na energii pro domácnosti a podniky, pomůže zmírnit energetickou chudobu a povede ke zvýšení konkurenceschopnosti, vyšší zaměstnanosti a zvýšení hospodářské aktivity v celé ekonomice, což v konečném důsledkulepší kvalitu života občanů. To je v souladu se závazky Unie přijatými v rámci energetické unie a globální agendy týkající se změny klimatu stanovené Pařížskou dohodou z roku 2015 přijatou v návaznosti na 21. konferenci smluvních stran Rámcové úmluvy Organizace spojených národů o změně klimatu ⁽⁴⁾ (dále jen „Pařížská dohoda“), zavazující k udržení nárůstu globální průměrné teploty výrazně pod 2 °C ve srovnání s úrovní před průmyslovou revolucí a k vyvinutí úsilí o omezení teplotního nárůstu na 1,5 °C ve srovnání s úrovní před průmyslovou revolucí.
- (2) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2012/27/EU ⁽⁵⁾ představuje prvek pokroku směrem k energetické unii, v jejímž rámci má být energetická účinnost považována za samostatný zdroj energie. Zásada „energetická účinnost v první řadě“ by měla být zohledněna při stanovování nových pravidel pro stranu nabídky a jiné oblasti politiky. Komise by měla zajistit, aby energetická účinnost a reakce na straně poptávky mohly soutěžit za rovných podmínek s výrobní kapacitou. Energetickou účinností je třeba zohlednit při přijímání všech rozhodnutí o plánování energetických soustav nebo o financování. Opatření ke zvýšení energetické účinnosti musí být realizována pokaždé, když jsou nákladově efektivnější než rovnocenná řešení na straně nabídky. To by mělo pomoci využívat četných výhod energetické účinnosti pro Unii, zejména pro občany a podniky.
- (3) Energetická účinnost by měla být považována za klíčový prvek a prioritu při zvažování rozhodnutí o budoucích investicích do energetické infrastruktury Unie.
- (4) Dosažení ambiciózního cíle v oblasti energetické účinnosti vyžaduje odstranění překážek, aby bylo snazší investovat do opatření v této oblasti. Jedním krokem v tomto směru je vysvětlení poskytnuté Eurostatem 19. září 2017 o tom, jak uvádět smlouvy o energetických službách v národních účtech, jež odstraňuje nejasnosti a usnadňuje využívání těchto smluv.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 246, 28.7.2017, s. 42.⁽²⁾ Úř. věst. C 342, 12.10.2017, s. 119.⁽³⁾ Postoj Evropského parlamentu ze dne 13. listopadu 2018 (dosud nezveřejněný v Úředním věstníku) a rozhodnutí Rady ze dne 4. prosince 2018.⁽⁴⁾ Úř. věst. L 282, 19.10.2016, s. 4.⁽⁵⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2012/27/EU ze dne 25. října 2012 o energetické účinnosti, o změně směrnic 2009/125/ES a 2010/30/EU a o zrušení směrnic 2004/8/ES a 2006/32/ES (Úř. věst. L 315, 14.11.2012, s. 1).

- (5) Evropská rada na zasedání ve dnech 23. a 24. října 2014 podpořila 27 % cíl energetické účinnosti na úrovni Unie pro rok 2030, který bude přezkoumán do roku 2020 se zohledněním možnosti cíle na úrovni Unie ve výši 30 %. Ve svém usnesení ze dne 15. prosince 2015 nazvaném „Směrem k evropské energetické unii“ vyzval Evropský parlament Komisi, aby navíc posoudila realističnost 40 % cíle energetické účinnosti ve stejném časovém rámci. Je proto vhodné změnit směrnici 2012/27/EU tak, aby se přizpůsobila výhledu na rok 2030.
- (6) Potřeba, aby Unie dosáhla svých cílů v oblasti energetické účinnosti na úrovni Unie vyjádřených ve spotřebě primární energie nebo konečné spotřebě energie, by měla být jasně formulována v podobě nejméně 32,5 % cíle pro rok 2030. Projekce učiněné v roce 2007 ukázaly pro rok 2030 spotřebu primární energie ve výši 1 887 Mtoe a konečnou spotřebu energie ve výši 1 416 Mtoe. Z 32,5 % snížení vychází pro rok 2030 1 273 Mtoe, potažmo 965 Mtoe. Komise by tento cíl, který je stejné povahy jako cíl Unie pro rok 2020, měla v případě výrazného snížení nákladů, nebo bude-li to potřeba ke splnění mezinárodních závazků Unie týkajících se dekarbonizace, do roku 2023 posoudit a případně zvýšit. Na úrovni členských států se ve výhledu na rok 2030 závazné cíle nestanoví a svoboda členských států stanovovat své vnitrostátní příspěvky na základě spotřeby primární energie nebo konečné spotřeby energie, úspor primární energie nebo úspor v konečné spotřebě energie nebo energetické náročnosti by ani nadále neměla být omezena. Členské státy by měly stanovit své vnitrostátní orientační příspěvky k energetické účinnosti při zohlednění skutečnosti, že spotřeba energie v Unii v roce 2030 nesmí být vyšší než 1 273 Mtoe primární energie nebo 956 Mtoe konečné spotřeby energie. To znamená, že spotřeba primární energie v Unii by oproti úrovni z roku 2005 měla být snížena o 26 % a konečná spotřeba energie o 20 %. Je nezbytné pravidelně hodnotit pokrok při dosahování cílů Unie pro rok 2030, jak je stanoveno v nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/1999 ⁽¹⁾.
- (7) Průběžnou provozní účinnost energetických systémů ovlivňují možnosti plynulých a flexibilních dodávek energie do sítě vyráběné z různých zdrojů, které mají různou dobu setrvačnosti a náběhu. Zlepšení této účinnosti umožní lépe využít energii z obnovitelných zdrojů.
- (8) Zlepšení energetické účinnosti může přispět k vyšší hospodářské výkonnosti. Členské státy a Unie by se měly zaměřit na snížení spotřeby energie bez ohledu na úroveň hospodářského růstu.
- (9) Povinnost členských států přijímat dlouhodobé strategie za účelem mobilizace investic a usnadnění renovace jejich vnitrostátního fondu budov a tyto strategie oznamovat Komisi je ze směrnice 2012/27/EU vypuštěna a vložena do směrnice Evropského parlamentu a Rady 2010/31/EU ⁽²⁾, do níž tato povinnost zapadá v souvislosti s dlouhodobými plány na budovy s téměř nulovou spotřebou energie a dekarbonizaci budov.
- (10) S ohledem na rámec politiky v oblasti klimatu a energetiky pro rok 2030 by měly být povinné úspory energie stanovené směrnicí 2012/27/EU prodlouženy na období po roce 2020. Toto prodloužení přinese větší stabilitu pro investory, a tím podpoří dlouhodobé investice a dlouhodobá opatření v oblasti energetické účinnosti, jako je důkladná renovace budov s dlouhodobým cílem usnadnit nákladově efektivní transformaci stávajících budov na budovy s téměř nulovou spotřebou energie. Povinné úspory energie hrají důležitou úlohu při vytváření růstu a pracovních míst na místní úrovni a měly by být zachovány, aby bylo zajištěno, že Unie bude moci dosáhnout svých energetických a klimatických cílů na základě vytváření nových možností a přerušit spojitost mezi spotřebou energie a růstem. Při posuzování podmínek za jakých je možné uvolnit soukromé investice do projektů energetické účinnosti, a při sestavování nových příjmových modelů pro inovace v oblasti energetické účinnosti je důležitá spolupráce se soukromým sektorem.
- (11) Opatření ke zlepšení energetické účinnosti rovněž příznivě ovlivní kvalitu ovzduší, protože vyšším počtem energeticky účinných budov se přispěje ke snížení poptávky po topných palivech, včetně pevných. Opatření v oblasti energetické účinnosti tudíž přispívají ke zlepšení kvality vnitřního i vnějšího ovzduší a pomáhají dosahovat nákladově efektivním způsobem cílů politiky Unie v oblasti kvality ovzduší, zejména cílů stanovených ve směrnici Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/2284 ⁽³⁾.

⁽¹⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/1999 ze dne 11. prosince 2018 o správě energetické unie a opatření v oblasti klimatu, kterým se mění nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 663/2009 a (ES) č. 715/2009, směrnice Evropského parlamentu a Rady 94/22/ES, 98/70/ES, 2009/31/ES, 2009/73/ES, 2010/31/EU, 2012/27/EU a 2013/30/EU, směrnice Rady 2009/119/ES a (EU) 2015/652 a zrušuje nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 525/2013 (viz strana 1 v tomto čísle Úředního věstníku).

⁽²⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2010/31/EU ze dne 19. května 2010 o energetické náročnosti budov (Úř. věst. L 153, 18.6.2010, s. 13).

⁽³⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/2284 ze dne 14. prosince 2016 o snížení národních emisí některých látek znečišťujících ovzduší, o změně směrnice 2003/35/ES a o zrušení směrnice 2001/81/ES (Úř. věst. L 344, 17.12.2016, s. 1).

- (12) Vyžaduje se, aby členské státy dosahovaly kumulativních úspor v konečném využití energie po celé období 2021–2030, po které povinnost platí, odpovídajících novým úsporám ve výši nejméně 0,8 % konečné spotřeby energie ročně. Tento požadavek by mohl být splněn prostřednictvím nových politických opatření, která budou přijata během nového období, po které povinnost platí, od 1. ledna 2021 do 31. prosince 2030, nebo pomocí nových individuálních opatření vedoucích k úsporám energie, která vycházejí z politických opatření přijatých během předchozího období nebo před ním, pokud jsou uvedena individuální opatření zaváděna během nového období. Za tímto účelem by členské státy měly mít možnost využít systémů povinného zvyšování energetické účinnosti nebo alternativních politických opatření či obojího. Kromě toho by měly být stanoveny různé varianty včetně toho, zda je energie spotřebovávaná v dopravě zahrnuta zcela či zčásti do výchozího scénáře pro výpočet, aby členské státy mohly pružně upravit způsob, jímž vypočítávají objem svých úspor energie, a současně bylo zajištěno, že požadovaných kumulativních úspor v konečném využití energie odpovídajících novým úsporám ve výši nejméně 0,8 % ročně bude dosaženo.
- (13) Bylo by však nepřiměřené stanovit takový požadavek pro Kypr a Maltu. Trh s energií v těchto malých ostrovních členských státech se totiž vyznačuje specifickými rysy, které podstatně omezují škálu opatření, jež jsou k dispozici pro dosažení povinných úspor energie, jako je existence jediného distributora elektrické energie, neexistence plynárenských soustav a soustav dálkového vytápění a chlazení, jakož i malá velikost ropných distribučních společností. Tyto specifické rysy ještě znásobuje malá velikost trhu s energií v uvedených členských státech. Z tohoto důvodu by Kypr a Malta měly mít pouze povinnost dosáhnout v období let 2021 až 2030 kumulativních úspor v konečném využití energie odpovídajících novým úsporám ve výši 0,24 % konečné spotřeby energie.
- (14) Použijí-li členské státy systém povinného zvyšování energetické účinnosti, měly by na základě objektivních a nediskriminačních kritérií určit povinné strany mezi distributory energie nebo maloobchodními prodejci energie a distributory pohonných hmot nebo maloobchodními prodejci pohonných hmot. Určení nebo neurčení určitých kategorií takových distributorů nebo maloobchodních prodejců by se nemělo chápat jako neslučitelné se zásadou nediskriminace. Členské státy si proto mohou zvolit, zda mají být za povinné strany určeni všichni takoví distributoři nebo maloobchodní prodejci, nebo jen některé jejich kategorie.
- (15) Opatření členských států ke zvyšování energetické účinnosti v dopravě se počítají za způsobitelná pro plnění povinné úspory v konečném využití energie. Tato opatření zahrnují politiky, které mimo jiné podpoří účinnější vozidla, přechod na cyklistickou, pěší a hromadnou dopravu, nebo dopravní a územní plánování, které sníží poptávku po dopravě. Přihlížet lze i k systémům, které uspíší zavádění nových, účinnějších vozidel, nebo k politikám podporujícím přechod na výkonnější paliva, která sníží spotřebu energie na kilometr, jsou-li dodržena pravidla týkající se významnosti a adicionality stanovená v příloze V směrnice 2012/27/EU ve znění této směrnice. Taková opatření by měla být v náležitých případech v souladu s rámci vnitrostátní politiky členských států zavedenými podle směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/94/EU ⁽¹⁾.
- (16) Opatření přijatá členskými státy na základě nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/842 ⁽²⁾, která vyústí v ověřitelná a měřitelná nebo odhadnutelná zlepšení energetické účinnosti, lze považovat za nákladově efektivní způsob, jímž členské státy plní své povinné úspory energie podle směrnice 2012/27/EU ve znění této směrnice.
- (17) Jako alternativa k požadavku, aby povinné strany dosahovaly objemu kumulativních úspor v konečném využití energie podle čl. 7 odst. 1 směrnice 2012/27/EU ve znění této směrnice, by členské státy v systémech povinného zvyšování energetické účinnosti měly mít možnost povinným stranám umožnit či od nich vyžadovat příspěvky do vnitrostátního fondu pro energetickou účinnost.
- (18) Aniž je dotčen čl. 7 odst. 4 a 5 ve znění této směrnice, měly by členské státy a povinné strany využít všech dostupných prostředků a technologií, aby dosáhly povinných kumulativních úspor v konečném využití energie, a to i prostřednictvím podpory udržitelných technologií v soustavách účinného dálkového vytápění a chlazení, infrastruktury pro účinné vytápění a chlazení a energetických auditů nebo rovnocenných systémů hospodaření,

⁽¹⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/94/EU ze dne 22. října 2014 o zavádění infrastruktury pro alternativní paliva (Úř. věst. L 307, 28.10.2014, s. 1).

⁽²⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/842 ze dne 30. května 2018 o závazném každoročním snižování emisí skleníkových plynů členskými státy v období 2021–2030 přispívajícím k opatřením v oblasti klimatu za účelem splnění závazků podle Pařížské dohody a o změně nařízení (EU) č. 525/2013 (Úř. věst. L 156, 19.6.2018, s. 26).

za předpokladu, že započítávané úspory energie splňují požadavky stanovené v článku 7 a v příloze V směrnice 2012/27/EU ve znění této směrnice. Členské státy by měly usilovat o vysokou míru pružnosti při vytváření a provádění alternativních politických opatření.

- (19) Dlouhodobá opatření v oblasti energetické účinnosti budou přinášet úspory energie i po roce 2020, v zájmu přispění k cíli Unie v oblasti energetické účinnosti pro rok 2030 by však měla po roce 2020 přinášet nové úspory. Na druhou stranu, energetické úspory dosažené po 31. prosinci 2020 by se neměly započítávat do povinných kumulativních úspor v konečném využití energie pro období od 1. ledna 2014 do 31. prosince 2020.
- (20) Nové úspory by měly překračovat rámec běžné činnosti, tak aby úspory, k nimž by došlo v každém případě, nebyly započítávány na splnění požadavků v oblasti energetických úspor. Za účelem výpočtu dopadu zavedených opatření by se měly započítat pouze čisté úspory měřené jako změna spotřeby energie, kterou lze přímo připsat danému opatření v oblasti energetické účinnosti. Za účelem výpočtu čistých úspor by členské státy měly vytvořit výchozí scénář obsahující variantu, jak by se situace vyvíjela při neexistenci daného opatření. Dané politické opatření by mělo být posuzováno podle tohoto výchozího scénáře. Členské státy by měly vzít v úvahu, že ve stejném časovém rámci mohou být provedena jiná politická opatření, která mohou mít rovněž dopad na objem úspor energie, takže ne všechny změny pozorované od zavedení hodnoceného politického opatření mohou být přičteny pouze danému politickému opatření. Aby bylo zajištěno splnění požadavku významnosti, měla by opatření povinné, zúčastněné nebo pověřené strany skutečně přispívat k dosažení započítávaných úspor energie.
- (21) Při výpočtu úspor energie je tam, kde je to relevantní, nutné zohlednit všechny kroky v energetickém řetězci s cílem zvýšit potenciál úspor energie při přenosu a distribuci elektřiny.
- (22) K úsporám energie může výrazně přispět účinné hospodaření s vodou. Vodohospodářství a odvětví odpadních vod využívá 3,5 % elektrické energie v Unii a očekává se, že tento podíl poroste. Přitom úniky vody představují 24 % celkového množství vody spotřebované v Unii a největším konzumentem vody je odvětví energetiky, jež se na spotřebě podílí 44 %. Měl by být zevrubně prozkoumán potenciál úspor energie použitím inteligentních technologií a procesů.
- (23) V souladu s článkem 9 Smlouvy o fungování Evropské unie by politiky Unie v oblasti energetické účinnosti měly být inkluzivní, a zajišťovat tak dostupnost opatření na zvýšení energetické účinnosti pro spotřebitele čelící energetické chudobě. Ze zlepšení energetické účinnosti budov by měly mít prospěch zejména zranitelné domácnosti, včetně domácností čelících energetické chudobě, a případně i domácností v sociálním bydlení. Členské státy již mohou vyžadovat po povinných stranách, aby do opatření na úsporu energie zahrnuly sociální cíle ve vztahu k energetické chudobě, a tato možnost by nyní měla být dále rozšířena na alternativní politická opatření a vnitrostátní fondy pro energetickou účinnost a změnit se na povinnost, přičemž by členskými státy měla být ponechána plná pružnost, pokud jde o jejich velikost, rozsah a obsah. Neumožňuje-li systém povinného zvyšování energetické účinnosti měření vztahující se na jednotlivé spotřebitele energie, může členský stát učinit opatření ke zmírnění energetické chudoby i jen alternativními politickými opatřeními.
- (24) Energetickou chudobou trpí v Unii kolem 50 milionů domácností. Opatření v oblasti energetické účinnosti musí proto zaujímat ústřední místo v jakékoli nákladově efektivní strategii řešení energetické chudoby a zranitelnosti spotřebitelů a doplňují politiky sociálního zabezpečení na úrovni členských států. K zajištění toho, aby opatření v oblasti energetické účinnosti udržitelným způsobem snižovala energetickou chudobu nájemců, je nutné zohledňovat jejich nákladovou efektivitu a cenovou dostupnost pro vlastníky a nájemce nemovitostí a zaručit pro ně odpovídající finanční podporu na úrovni členských států. V souladu s cíli Pařížské dohody bude třeba, aby byl fond budov v Unii v dlouhodobém výhledu přeměněn na budovy s téměř nulovou spotřebou energie. Současná míra renovace budov je nedostatečná, přičemž obzvláště obtížné je dosáhnout renovace v případě budov obývaných občany s nízkými příjmy čelícími energetické chudobě. Opatření stanovená v této směrnici, která se týkají povinných úspor energie, systémů povinného zvyšování energetické účinnosti a alternativních politických opatření, jsou proto obzvláště důležitá.
- (25) Nižších spotřebitelských výdajů na energii by mělo být dosaženo tím, že spotřebitelům bude poskytnuta pomoc při snižování spotřeby energie prostřednictvím snížení energetických potřeb budov a zlepšení účinnosti spotřebičů, což by mělo být kombinováno s dostupností nízkoenergetických dopravních prostředků využívaných společně s veřejnou dopravou a cyklistikou.

- (26) Je nanejvýše důležité zvyšovat informovanost všech občanů Unie o výhodách vyšší energetické účinnosti a poskytovat jim přesné informace o tom, jak je jí možné dosáhnout. Vyšší energetická účinnost je rovněž velmi důležitá pro zabezpečení dodávek energie do Unie tím, že se sníží její závislost na dovozu paliv ze třetích zemí.
- (27) Náklady a přínosy všech přijatých opatření v oblasti energetické účinnosti, včetně doby návratnosti, by měly být pro spotřebitele plně transparentní.
- (28) Při provádění směrnice 2012/27/EU ve znění této směrnice a uskutečňování dalších opatření v oblasti energetické účinnosti by členské státy měly věnovat zvláštní pozornost synergii mezi opatřeními v oblasti energetické účinnosti a účinným využíváním přírodních zdrojů v souladu se zásadami oběhového hospodářství.
- (29) Členské státy by měly využívat nové obchodní modely a technologie a pokusit se podporovat a usnadňovat uplatňování opatření v oblasti energetické účinnosti, mimo jiné prostřednictvím inovativních energetických služeb pro velké i malé zákazníky.
- (30) Jako součást opatření uvedených ve sdělení Komise ze dne 15. července 2015 nazvaném „Realizace nové politiky pro spotřebitele energie“ v souvislosti s energetickou unií a strategií pro vytápění a chlazení je třeba posílit minimální práva spotřebitelů na přesné, spolehlivé, jasné a včasné informace o jejich spotřebě energie. Články 9 až 11 a příloha VII směrnice 2012/27/EU by měly být změněny, aby poskytovaly častou a rozšířenou zpětnou vazbu o spotřebě energie, pokud je to s ohledem na instalovaná měřicí zařízení technicky proveditelné a nákladově efektivní. Tato směrnice vyjasňuje, že to, zda je dílčí měření nákladově efektivní, či nikoliv, závisí na tom, zda jsou související náklady úměrné potenciálním úsporám energie. Při posuzování, zda je dílčí měření nákladově efektivní, je možno vzít v úvahu dopad dalších konkrétních plánovaných opatření v dané budově, jako je případná připravovaná renovace.
- (31) Tato směrnice rovněž objasňuje, že by se práva týkající se vyúčtování a informací o vyúčtování či o spotřebě měla vztahovat na spotřebitele vytápění, chlazení nebo teplé užitkové vody dodávaných z ústředního zdroje, i když nemají přímý, individuální smluvní vztah s dodavatelem energie. Definici pojmu „konečný zákazník“ lze chápat tak, že se týká pouze fyzické nebo právnické osoby nakupující energii na základě přímé, individuální smlouvy s dodavatelem energie. Pro účely příslušných ustanovení by proto měl být zaveden pojem „konečný uživatel“, který by odkazoval na širší skupinu spotřebitelů a který by vedle konečných zákazníků nakupujících vytápění, chlazení či teplou užitkovou vodu pro vlastní konečnou potřebu zahrnoval i uživatele jednotlivých budov nebo jednotek budov s více bytovými jednotkami nebo víceúčelových budov, pokud jsou tyto jednotky zásobovány z ústředního zdroje a pokud uživatelé nemají přímou nebo individuální smlouvu s dodavatelem energie. Pojem „dílčí měření“ by měl odkazovat na měření spotřeby v jednotlivých jednotkách takových budov.
- (32) Aby členské státy dosáhly transparentnosti započítávání individuální spotřeby tepelné energie a usnadnily tak provádění dílčího měření, měly by zajistit zavedení transparentních, veřejně dostupných vnitrostátních pravidel pro rozdělování nákladů na spotřebu vytápění, chlazení a teplé užitkové vody v budovách s více bytovými jednotkami a ve víceúčelových budovách. Vedle zajištění transparentnosti by členské státy mohly zvážit přijetí opatření k posílení hospodářské soutěže při poskytování služeb v oblasti dílčího měření, a napomoci tak k zajištění přiměřenosti veškerých nákladů nesených konečnými uživateli.
- (33) Do 25. října 2020 by měly být nově instalované měřiče tepla a indikátory pro rozdělování nákladů na vytápění dálkově odečitatelné za účelem zajištění nákladově efektivního a častého poskytování informací o spotřebě. Změny směrnice 2012/27/EU vztahující se k měření týkajícímu se vytápění, chlazení a teplé užitkové vody; dílčího měření a rozdělení nákladů, pokud jde o vytápění, chlazení a teplou užitkovou vodu; požadavku dálkového odečtu; informací o vyúčtování a spotřebě vytápění, chlazení a teplé užitkové vody; nákladů na přístup k informacím o měření, vyúčtování a spotřebě vytápění, chlazení a teplé užitkové vody a minimálních požadavků na informace o vyúčtování a o spotřebě pro vytápění, chlazení a teplou užitkovou vodu se mají použít pouze na dodávky vytápění, chlazení a teplé užitkové vody z ústředního zdroje. Členské státy mohou samy rozhodnout, zda se technologie umožňující provádět odečet pochůzkovým způsobem nebo z projíždějícího automobilu mají považovat za dálkově odečitatelné, či nikoliv. U dálkově odečitatelných zařízení není k provedení odečtu nutný přístup do jednotlivých bytů nebo jednotek.
- (34) Členské státy by měly vzít v úvahu skutečnost, že úspěšné využívání nových technologií pro měření spotřeby energie vyžaduje vyšší investice do vzdělávání a dovedností uživatelů i dodavatelů energie.

- (35) Důležitým prostředkem pro informování zákazníků o jejich spotřebě energie jsou informace o vyúčtování a roční přehledy. Součástí údajů o spotřebě a nákladech mohou být i další informace, které spotřebitelům pomohou srovnat jejich stávající smlouvu s dalšími nabídkami a využít mechanismy pro podávání stížností a alternativní řešení sporů. Protože však spory související s vyúčtováním jsou častým zdrojem stížností spotřebitelů a přispívají k trvale nízkým mírám spokojenosti spotřebitelů a jejich komunikaci s poskytovateli energie, je třeba zajistit, aby informace o vyúčtování byly jednodušší, jasnější a snadněji pochopitelné a aby byly vytvořeny samostatné nástroje, jako jsou informace o vyúčtování, informační nástroje a roční přehledy, které by spotřebitelům poskytovaly všechny potřebné informace, a umožňovaly jim tak regulovat svou spotřebu energie, srovnávat nabídky a přecházet k jiným dodavatelům.
- (36) Opatření členských států by měla být podpořena vhodně koncipovanými a účinnými finančními nástroji Unie, jako jsou evropské strukturální a investiční fondy, Evropský fond pro strategické investice a financování od Evropské investiční banky (EIB) a Evropské banky pro obnovu a rozvoj (EBRD), jež by měly podporovat investice do energetické účinnosti ve všech fázích energetického řetězce a uplatňovat komplexní analýzu nákladů a přínosů s modelem diferencovaných diskontních sazeb. Finanční podpora by se měla zaměřovat na nákladově efektivní metody zvyšování energetické účinnosti, které by vedly ke snížení spotřeby energie. EIB a EBRD by ve spolupráci s vnitrostátními podpůrnými bankami měly navrhnout, vytvořit a financovat programy a projekty specificky přizpůsobené odvětví energetické účinnosti, mimo jiné domácnostem čelícím energetické chudobě.
- (37) Aby bylo možné aktualizovat přílohy směrnice 2012/27/EU a harmonizované referenční hodnoty účinnosti, je nezbytné prodloužit přenesení pravomoci poskytnuté Komisi. Je obzvláště důležité, aby Komise v rámci přípravné činnosti vedla odpovídající konzultace, a to i na odborné úrovni, a aby tyto konzultace probíhaly v souladu se zásadami stanovenými v interinstitucionální dohodě ze dne 13. dubna 2016 o zdokonalení tvorby právních předpisů⁽¹⁾. Pro zajištění rovné účasti na vypracovávání aktů v přenesené pravomoci obdrží Evropský parlament a Rada veškeré dokumenty současně s odborníky z členských států a jejich odborníci mají automaticky přístup na zasedání skupin odborníků Komise, jež se věnují přípravě aktů v přenesené pravomoci.
- (38) Za účelem posouzení účinnosti směrnice 2012/27/EU ve znění této směrnice by měly být zavedeny požadavky provést obecný přezkum uvedené směrnice a předložit zprávu Evropskému parlamentu a Radě do 28. února 2024. Tento přezkum by se měl konat po globálním hodnocení Rámcové úmluvy OSN o změně klimatu, které se uskuteční v roce 2023, aby mohla být zavedena nezbytná harmonizace s tímto procesem při zohlednění vývoje v oblasti hospodářství a inovací.
- (39) Ústřední roli při vytváření, navrhování, provádění a hodnocení opatření stanovených ve směrnici 2012/27/EU by měly hrát místní a regionální orgány, aby mohly náležitě řešit specifické rysy svého klimatu, kultury a společnosti.
- (40) Standardní koeficient pro úspory udávané v kWh elektřiny by měl být s ohledem na technický pokrok a rostoucí podíl obnovitelných zdrojů energie v odvětví výroby elektřiny přezkoumán tak, aby odrážel změny faktoru primární energie pro elektřinu. Výpočty faktoru primární energie pro elektřinu zohledňující skladbu zdrojů energie jsou založeny na ročních průměrných hodnotách. Pro výrobu jaderné elektrické energie a tepla se používá metoda započtení „fyzikálního obsahu energie“ a pro výrobu elektrické energie a tepla z fosilních paliv a biomasy se používá metoda „technické účinnosti přeměny“. V případě energie z obnovitelných zdrojů nezaložených na spalování se používá metoda přímého ekvivalentu založená na přístupu „celkové primární energie“. K výpočtu podílu primární energie pro elektřinu v zařízeních pro kombinovanou výrobu tepla a elektřiny se používá metoda uvedená v příloze II směrnice 2012/27/EU. Spíše než marginální postavení na trhu se používá průměrné postavení na trhu. Předpokládá se, že účinnost přeměny energie dosahuje 100 % u obnovitelných zdrojů nezaložených na spalování, 10 % u geotermálních elektráren a 33 % u jaderných elektráren. Výpočet celkové účinnosti pro zařízení pro kombinovanou výrobu tepla a elektřiny vychází z nejnovějších údajů Eurostatu. Pokud jde o hranice systému, faktor primární energie je pro všechny zdroje energie 1. Hodnota faktoru primární energie se vztahuje k roku 2018 a vychází z interpolovaných údajů nejnovější verze referenčního scénáře modelu PRIMES za roky 2015 a 2020 upravených podle údajů Eurostatu za dobu do roku 2016. Analýza zahrnuje členské státy a Norsko. Soubor údajů pro Norsko vychází z údajů Evropské sítě provozovatelů přenosových soustav elektřiny.
- (41) Úspory energie vyplývající z provádění právních předpisů Unie by měly být započítávány, pouze pokud vyplývají z opatření, jež přesahuje minimální požadavky vyžadované danými právními akty Unie, ať již stanovením ambicióznějších požadavků v oblasti energetické účinnosti na úrovni členského státu, nebo vyšší mírou provádění opatření. Budovy představují značný potenciál pro další zvyšování energetické účinnosti a renovace budov je při zvyšování energetických úspor zásadním a dlouhodobým prvkem, který nabízí úspory z rozsahu. Proto je nezbytné objasnit, že všechny úspory energie pocházející z opatření podporujících renovaci stávajících budov

(1) Úř. věst. L 123, 12.5.2016, s. 1.

mohou být započteny pouze tehdy, pokud přesahují úspory, ke kterým by došlo za neexistence politického opatření, a pokud členský stát prokáže, že povinná, zúčastněná nebo pověřená strana skutečně přispěla k dosažení započtených úspor energie.

- (42) V souladu se strategií energetické unie a zásadami zlepšování právní úpravy by se měl klást větší důraz na pravidla dohledu a kontroly pro provádění systémů povinného zvyšování energetické účinnosti a alternativních politických opatření, včetně požadavku na ověření statisticky reprezentativního vzorku opatření. Ve směrnici 2012/27/EU ve znění této směrnice by se „statisticky významné části a reprezentativnímu vzorku opatření ke zvyšování energetické účinnosti“ mělo rozumět tak, že se vyžaduje vytvoření podmnožiny statistické populace uvedených opatření na úsporu energie způsobem, který přesně odráží celou populaci všech opatření na úsporu energie, a tak umožňuje vyvození přiměřených závěrů o spolehlivosti všech opatření.
- (43) Energie vyrobená technologiemi pro výrobu energie z obnovitelných zdrojů v budovách nebo na nich snižuje objem energie pocházející z fosilních paliv. Snížení spotřeby energie a využívání energie z obnovitelných zdrojů v odvětví stavebnictví jsou významnými opatřeními ke snížení energetické závislosti Unie a emisí skleníkových plynů, a to zejména s ohledem na ambiciózní cíle v oblasti klimatu a energetiky stanovené pro rok 2030, jakož i na globální závazek přijatý v souvislosti s Pařížskou dohodou. Pro účely svých kumulativních povinných úspor energie mohou členské státy ke splnění svých požadavků v oblasti energetické účinnosti zohlednit případné úspory energie z obnovitelných zdrojů vyrobené na budovách nebo uvnitř budov pro vlastní potřebu.
- (44) Členské státy se v souladu se společným politickým prohlášením členských států a Komise ze dne 28. září 2011 o informativních dokumentech⁽¹⁾ zavázaly, že v odůvodněných případech doplní oznámení o opatřeních přijatých za účelem provedení směrnice ve vnitrostátním právu o jeden či více dokumentů s informacemi o vztahu mezi jednotlivými složkami směrnice a příslušnými částmi vnitrostátních nástrojů přijatých za účelem provedení směrnice ve vnitrostátním právu. V případě této směrnice považuje normotvůrce předložení těchto dokumentů za odůvodněné.
- (45) Jelikož cílů této směrnice, totiž dosažení cílů Unie v oblasti energetické účinnosti ve výši 20 % do roku 2020 a alespoň 32,5 % do roku 2030 a vytvoření podmínek pro další zvyšování energetické účinnosti v období po uvedených letech, nemůže být dosaženo uspokojivě členskými státy, ale spíše jich, z důvodu rozsahu a účinků opatření, může být lépe dosaženo na úrovni Unie, může Unie přijmout opatření v souladu se zásadou subsidiarity stanovenou v článku 5 Smlouvy o Evropské unii. V souladu se zásadou proporcionality stanovenou v uvedeném článku nepřekračuje tato směrnice rámec toho, co je nezbytné pro dosažení těchto cílů.
- (46) Směrnice 2012/27/EU by proto měla být odpovídajícím způsobem změněna,

PŘIJALY TUTO SMĚRNICI:

Článek 1

Směrnice 2012/27/EU se mění takto:

- 1) V článku 1 se odstavec 1 nahrazuje tímto:

„1. Tato směrnice zavádí společný rámec opatření na podporu energetické účinnosti v Unii s cílem zajistit splnění hlavních cílů Unie pro energetickou účinnost pro rok 2020 ve výši 20 % a hlavních cílů Unie pro energetickou účinnost pro rok 2030 ve výši nejméně 32,5 % a vytváří podmínky pro další zvyšování energetické účinnosti i po těchto datech.

Tato směrnice stanoví pravidla zaměřená na odstranění překážek na trhu s energií a překonání některých nedokonalostí trhu, jež brání účinnosti při dodávkách a využívání energie, a stanoví zavedení orientačních vnitrostátních cílů energetické účinnosti a příspěvků pro roky 2020 a 2030.

Tato směrnice přispívá k uplatňování zásady „energetická účinnost v první řadě“.

- 2) V článku 3 se doplňují nové odstavce, které znějí:

„4. Do 31. října 2022 Komise posoudí, zda Unie dosáhla svých hlavních cílů pro energetickou účinnost pro rok 2020.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 369, 17.12.2011, s. 14.

5. Každý členský stát stanoví orientační vnitrostátní příspěvky energetické účinnosti k dosažení cíle Unie pro rok 2030 uvedeného v čl. 1 odst. 1 této směrnice v souladu s články 4 a 6 nařízení (EU) 2018/1999 (*). Při stanovování těchto příspěvků členské státy zohlední, že v roce 2030 nesmí být v Unii spotřeba primární energie vyšší než 1 273 Mtoe nebo konečná spotřeba energie vyšší než 956 Mtoe. Členské státy oznámí tyto příspěvky Komisi jako součást svých integrovaných vnitrostátních plánů v oblasti energetiky a klimatu podle článků 3 a 7 až 12 nařízení (EU) 2018/1999.

6. Komise posoudí hlavní cíle Unie pro energetickou účinnost pro rok 2030 uvedené v čl. 1 odst. 1 s cílem předložit do roku 2023 legislativní návrh na jejich zvýšení v případně výrazného snížení nákladů v důsledku hospodářského nebo technologického vývoje, nebo bude-li to potřeba ke splnění mezinárodních závazků Unie v oblasti dekarbonizace.

(*) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/1999 ze dne 11. prosince 2018 o správě energetické unie a opatření v oblasti klimatu, kterým se mění nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 663/2009 a (ES) č. 715/2009, směrnice Evropského parlamentu a Rady 94/22/ES, 98/70/ES, 2009/31/ES, 2009/73/ES, 2010/31/EU, 2012/27/EU a 2013/30/EU, směrnice Rady 2009/119/ES a (EU) 2015/652 a zrušuje nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 525/2013 (Úř. věst. L 328, 21.12.2018, s. 1).“

3) Článek 7 se nahrazuje tímto:

„Článek 7

Povinné úspory energie

1. Členské státy dosáhnou kumulativních úspor v konečném využití energie, které odpovídají alespoň:

- a) novým každoročním úsporám od 1. ledna 2014 do 31. prosince 2020 ve výši 1,5 % objemu ročního prodeje energie konečným zákazníkům, který se vypočte na základě průměrného prodeje za poslední tři roky před 1. lednem 2013. Z tohoto výpočtu lze zcela nebo zčásti vyjmout objem prodeje energie spotřebované v dopravě;
- b) novým každoročním úsporám od 1. ledna 2021 do 31. prosince 2030 ve výši 0,8 % roční konečné spotřeby energie, která se vypočte na základě průměru za poslední tři roky před 1. lednem 2019. Odchylně od tohoto požadavku dosáhnou Kypr a Malta nových každoročních úspor od 1. ledna 2021 do 31. prosince 2030 odpovídajících 0,24 % roční konečné spotřeby energie, která se vypočte na základě průměru za poslední tři roky před 1. lednem 2019.

Členské státy mohou započítat úspory energie, které vyplývají z politických opatření, bez ohledu na to, zda byla zavedena do 31. prosince 2020 nebo později, pokud tato opatření vedou k novým individuálním opatřením realizovaným po 31. prosinci 2020.

Členské státy nadále dosahují nových ročních úspor v souladu s prvním pododstavcem písm. b) za každé desetileté období po roce 2030, pokud přezkum Komise do roku 2027 a následně každých deset let nedospěje k závěru, že to není nutné k dosažení dlouhodobých cílů Unie v oblasti energetiky a klimatu pro rok 2050.

Členské státy rozhodnou, jak má být vypočtené množství nových úspor rozvrženo v průběhu každého období uvedeného v prvním pododstavci písm. a) a b) za podmínky, že ke konci každého období, po které povinnost platí, je dosaženo požadovaných celkových kumulativních úspor v konečném využití energie.

2. Pokud členské státy dosáhnou alespoň svých kumulativních povinných úspor v konečném využití energie podle odst. 1 prvního pododstavce písm. b), mohou požadovaný objem úspor energie vypočítat jedním nebo více z těchto způsobů:

- a) uplatněním roční míry úspor z prodeje energie konečným zákazníkům nebo z konečné spotřeby energie, která se vypočte na základě průměrného prodeje nebo průměrné spotřeby za poslední tři roky před 1. lednem 2019;
- b) částečným nebo úplným vyjmutím energie spotřebované v dopravě z výchozího scénáře pro výpočet;
- c) využitím jakékoli varianty stanovené v odstavci 4.

3. Pokud členské státy využijí možností uvedených v odst. 2 písm. a), b) nebo c), stanoví:

- a) svou vlastní roční míru úspor, kterou budou používat při výpočtu svých kumulativních úspor v konečném využití energie a která zajistí, aby konečný objem jejich čistých úspor energie nebyl nižší než míra stanovená podle odst. 1 prvního pododstavce písm. b), a
- b) svůj vlastní výchozí scénář pro výpočet, z něhož lze zčásti či zcela vyjmout energii spotřebovanou v dopravě.

4. S výhradou odstavce 5 může každý členský stát:
- provést výpočet požadovaný v odst. 1 prvním pododstavci písm. a) pomocí těchto hodnot: 1 % v letech 2014 a 2015; 1,25 % v letech 2016 a 2017; 1,5 % v letech 2018, 2019 a 2020;
 - z výpočtu zcela nebo zčásti vyjmout celkový objem prodeje energie, s ohledem na období uvedené v odst. 1 prvním pododstavci písm. a), nebo konečnou spotřebu energie, s ohledem na období uvedené v písmeni b) uvedeného pododstavce, spotřebované při průmyslových činnostech uvedených v příloze I směrnice 2003/87/ES;
 - započítat do požadovaného objemu úspor energie úspory energie dosažené v odvětvích přeměny, distribuce a přenosu či přepravy energie, včetně infrastruktury pro účinné dálkové vytápění a chlazení, vyplývající z provedení požadavků stanovených v čl. 14 odst. 4 a odst. 5 písm. b) a čl. 15 odst. 1 až 6 a 9. Členské státy informují Komisi o svých plánovaných politických opatřeních podle tohoto písmene za období od 1. ledna 2021 do 31. prosince 2030 coby součástí svých integrovaných vnitrostátních plánů v oblasti energetiky a klimatu. Dopad těchto opatření se vypočte podle přílohy V a zahrne do daných plánů;
 - započítat do požadovaného objemu úspor energie úspory energie dosažené v důsledku individuálních opatření nově zavedených od 31. prosince 2008, jejichž dopad bude pokračovat i v roce 2020 ve vztahu k období uvedenému v odst. 1 prvním pododstavci písm. a) a po roce 2020 ve vztahu k období uvedenému v odst. 1 prvním pododstavci písm. b) a lze jej změřit a ověřit;
 - započítat do požadovaného objemu úspor energie úspory energie vyplývající z politických opatření, pokud lze prokázat, že tato opatření vedla k individuálním opatřením realizovaným od 1. ledna 2018 do 31. prosince 2020, která přinesou úspory po 31. prosinci 2020;
 - z výpočtu požadovaného objemu úspor energie vyjmout 30 % ověřitelného množství energie vyrobené na budovách nebo uvnitř budov pro vlastní potřebu v důsledku politických opatření podporujících nové instalace technologií pro výrobu energie z obnovitelných zdrojů;
 - započítat do požadovaného objemu úspor energie úspory energie, které převyšují povinné úspory energie za období od 1. ledna 2014 do 31. prosince 2020, za předpokladu, že tyto úspory vyplývají z individuálních opatření realizovaných v rámci politických opatření uvedených v článcích 7a a 7b nahlášených členskými státy v jejich vnitrostátních akčních plánech energetické účinnosti a vykázaných v jejich zprávách o pokroku v souladu s článkem 24.
5. Členské státy vypočítají dopad variant zvolených podle odstavce 4 pro období uvedená v odst. 1 prvním pododstavci písm. a) a b) a uplatní jej odděleně
- pro výpočet objemu úspor energie požadovaných pro období uvedené v odst. 1 prvním pododstavci písm. a), přičemž členské státy mohou využít odst. 4 písm. a) až d). Všechny varianty zvolené podle odstavce 4 nesmějí v součtu představovat více než 25 % objemu úspor energie uvedených v odst. 1 prvním pododstavci písm. a);
 - pro výpočet objemu úspor energie požadovaných pro období uvedené v odst. 1 prvním pododstavci písm. b), přičemž členské státy mohou využít odst. 4 písm. b) až g) za předpokladu, že individuální opatření uvedená v odst. 4 písm. d) budou mít ověřitelný a měřitelný dopad i po 31. prosinci 2020. Všechny varianty zvolené podle odstavce 4 nesmějí v součtu představovat více než 35 % snížení objemu úspor energie vypočítaného podle odstavců 2 a 3.
- Členské státy bez ohledu na to, zda zčásti nebo zcela vyjmou energii spotřebovanou v dopravě ze svých výchozích scénářů pro výpočet nebo zda využívají některou z variant uvedených v odstavci 4, zajistí, aby vypočtený čistý objem nových úspor, jichž má být dosaženo při konečné spotřebě energie v období od 1. ledna 2021 do 31. prosince 2030, nebyl nižší než objem vyplývající z uplatnění roční míry úspor podle odst. 1 prvního pododstavce písm. b).
6. Členské státy ve svých integrovaných vnitrostátních plánech v oblasti energetiky a klimatu uvedou v souladu s přílohou III nařízení (EU) 2018/1999 způsob výpočtu objemu úspor energie, jichž má být dosaženo v období od 1. ledna 2021 do 31. prosince 2030, v souladu s odst. 1 prvním pododstavcem písm. b) tohoto článku, a v příslušných případech vysvětlí, jak byla stanovena roční míra úspor a výchozí scénář pro výpočet a které varianty uvedené v odstavci 4 tohoto článku byly uplatněny a do jaké míry.
7. Úspory energie dosažené po 31. prosinci 2020 se nezapočítávají do objemu požadovaných úspor energie za období od 1. ledna 2014 do 31. prosince 2020.

8. Odchylně od odstavce 1 tohoto článku mohou pro účely odst. 1 prvního pododstavce písm. a) tohoto článku členské státy, které umožní povinným stranám použít variantu stanovenou v čl. 7a odst. 6 písm. b), započítat úspory energie dosažené v kterémkoli daném roce po roce 2010 a před povinným obdobím podle odst. 1 prvního pododstavce písm. a) tohoto článku, jako kdyby těchto úspor energie bylo dosaženo po 31. prosinci 2013 a před 1. lednem 2021, platí-li všechny tyto podmínky:

- a) systém povinného zvyšování energetické účinnosti byl v platnosti kdykoli v období od 31. prosince 2009 do 31. prosince 2014 a byl zahrnut do prvního vnitrostátního akčního plánu energetické účinnosti daného členského státu předloženého podle čl. 24 odst. 2;
- b) úspor bylo dosaženo v rámci systému povinného zvyšování energetické účinnosti;
- c) úspory jsou vypočteny v souladu s přílohou V;
- d) roky, za které je započteno dosažení úspor, jsou vykázány ve vnitrostátních akčních plánech energetické účinnosti v souladu s čl. 24 odst. 2.

9. Členské státy zajistí, aby úspory vyplývající z politických opatření uvedených v člancích 7a a 7b a v čl. 20 odst. 6 byly vypočteny v souladu s přílohou V.

10. Členské státy dosáhnou objemu úspor energie požadovaného podle odstavce 1 tohoto článku buď zavedením systému povinného zvyšování energetické účinnosti uvedeného v článku 7a, nebo přijetím alternativních politických opatření uvedených v článku 7b. Členské státy mohou kombinovat systém povinného zvyšování energetické účinnosti s alternativními politickými opatřeními.

11. Při koncipování politických opatření ke splnění svých povinností k dosažení energetických úspor členské státy zohlední nutnost zmírnit energetickou chudobu v souladu s jimi vymezenými kritérii a s přihlédnutím ke své stávající praxi v této oblasti tím, že budou ve vhodné míře požadovat, aby byla část opatření ke zvýšení energetické účinnosti v rámci vnitrostátních systémů povinného zvyšování energetické účinnosti, alternativních politických opatření nebo programů či opatření financovaných z vnitrostátního fondu pro energetickou účinnost zaváděna přednostně u zranitelných domácností, včetně domácností postižených energetickou chudobou, a případně v sociálním bydlení.

Členské státy zahrnou informace o výsledku opatření ke zmírnění energetické chudoby v souvislosti s touto směrnicí do svých integrovaných vnitrostátních zpráv o pokroku v oblasti energetiky a klimatu podle nařízení (EU) 2018/1999.

12. Členské státy prokáží, že nedochází k dvojímu započítání úspor energie v případech, kdy se dopady politických opatření nebo individuálních opatření překrývají.“

4) Vkládají se nové články, které znějí:

„Článek 7a

Systémy povinného zvyšování energetické účinnosti

1. Pokud se členské státy rozhodnou plnit své povinnosti k dosažení objemu úspor požadovaných podle čl. 7 odst. 1 prostřednictvím systému povinného zvyšování energetické účinnosti, zajistí, aby povinné strany uvedené v odstavci 2 tohoto článku, které působí na území jednotlivých členských států, dosáhly svých povinných kumulativních úspor v konečném využití energie uvedených v čl. 7 odst. 1, aniž je dotčen čl. 7 odst. 4 a 5.

V případě potřeby mohou členské státy rozhodnout, že povinné strany dosáhnou těchto úspor zcela či zčásti formou příspěvku do vnitrostátního fondu pro energetickou účinnost podle čl. 20 odst. 6.

2. Členské státy na základě objektivních a nediskriminačních kritérií určí povinné strany mezi distributory energie nebo maloobchodními prodejci energie a distributory pohonných hmot nebo maloobchodními prodejci pohonných hmot působícími na jejich území. Objemu úspor energie nutných ke splnění dané povinnosti dosáhnou povinné strany u konečných zákazníků, určených členským státem, nezávisle na výpočtu podle čl. 7 odst. 1, nebo pokud tak členské státy rozhodnou, prostřednictvím certifikovaných úspor dosažených jinými subjekty, jak je popsáno v odst. 6 písm. a) tohoto článku.

3. Pokud jsou jako povinné strany podle odstavce 2 určeni maloobchodní prodejci energie, zajistí členské státy, aby tito prodejci při plnění svých povinností nevytvářeli překážky, které by spotřebitelům bránily ve změně dodavatele.

4. Objem úspor energie vyžadovaný od každé povinné strany vyjádří členské státy jako konečnou spotřebu energie, nebo jako spotřebu primární energie. Metoda zvolená pro vyjádření požadovaného objemu úspor energie se používá také pro výpočet úspor hlášených povinnými stranami. Použijí se převodní koeficienty uvedené v příloze IV.

5. Členské státy zavedou systémy měření, kontroly a ověřování, v jejichž rámci se na základě dokumentace ověří alespoň statisticky významná část a reprezentativní vzorek opatření ke zvyšování energetické účinnosti zavedených povinnými stranami. Toto měření, kontrola a ověřování se provádí nezávisle na povinných stranách.

6. V rámci systému povinného zvyšování energetické účinnosti členské státy mohou provést kteroukoli nebo obě z následujících činností:

- a) povolit povinným stranám, aby započítaly do svého povinného plnění certifikované úspory energie dosažené poskytovateli energetických služeb nebo jinými třetími stranami, včetně případů, kdy povinné strany podporují opatření prováděná jinými státem schválenými subjekty nebo orgány veřejné správy, která mohou nebo nemusí zahrnovat formální partnerství a mohou být kombinována s jinými zdroji financí. V případě takového povolení členské státy zajistí, aby certifikace energetických úspor dodržela schvalovací postup, který zavedou členské státy, který bude jasný, transparentní a otevřený všem účastníkům trhu a jehož cílem bude minimalizace nákladů spojených s certifikací;
- b) povolit povinným stranám započítávat úspory dosažené v daném roce tak, jako by byly místo toho dosaženy v kterémkoli ze čtyř předchozích nebo tří následujících let, pokud se tím nepřesáhne konec období, po která povinnost platí, uvedených v čl. 7 odst. 1;

Členské státy posoudí a případně přijmou opatření k minimalizaci dopadu přímých a nepřímých nákladů systémů povinného zvyšování energetické účinnosti na konkurenceschopnost energeticky náročných průmyslových odvětví, která čelí mezinárodní konkurenci.

7. Členské státy každoročně zveřejní úspory energie dosažené každou z povinných stran nebo každou podskupinou povinných stran a celkem v rámci systému.

Článek 7b

Alternativní politická opatření

1. Pokud se členské státy rozhodnou dosáhnout povinného objemu úspor energie podle čl. 7 odst. 1 formou alternativních politických opatření, zajistí dosažení povinných úspor energie podle čl. 7 odst. 1 u konečných zákazníků, aniž je dotčen čl. 7 odst. 4 a 5.

2. Pro všechna nedaňová opatření zavedou členské státy systémy měření, kontroly a ověřování, v jejichž rámci se na základě dokumentace ověří alespoň statisticky významná část a reprezentativní vzorek opatření ke zvýšení energetické účinnosti zavedených zúčastněnými nebo pověřenými stranami. Měření, kontrola a ověřování se provádí nezávisle na zúčastněných nebo pověřených stranách.“

5) Článek 9 se mění takto:

a) název se nahrazuje tímto:

„Měření plynu a elektřiny“;

b) v odstavci 1 se první pododstavec nahrazuje tímto:

„1. Členské státy zajistí, aby pokud je to technicky možné, finančně únosné a úměrné potenciálním úsporám energie, byli koneční zákazníci odebírající elektřinu a zemní plyn vybaveni individuálními měřiči za konkurenceschopné ceny, které přesně odrážejí jejich skutečnou spotřebu energie a poskytují informace o skutečné době používání.“;

c) odstavec 3 se zrušuje.

6) Vkládají se nové články, které znějí:

„Článek 9a

Měření týkající se vytápění, chlazení a teplé užitkové vody

1. Členské státy zajistí, aby byli koneční zákazníci odebírající dálkové vytápění, dálkové chlazení a teplou užitkovou vodu vybaveni měřiči za konkurenceschopné ceny, které přesně odrážejí jejich skutečnou spotřebu energie.

2. Pokud jsou do budovy vytápění, chlazení nebo teplá užitková voda zajišťovány z ústředního zdroje zásobujícího více budov nebo ze soustavy dálkového vytápění nebo chlazení, nainstaluje se měřič na výměník tepla nebo do odběrného místa.

Článek 9b

Dílčí měření a rozdělení nákladů na vytápění, chlazení a teplou užitkovou vodu

1. V budovách s více bytovými jednotkami a ve víceúčelových budovách s ústředním zdrojem vytápění nebo chlazení nebo s dodávkami ze soustavy dálkového vytápění nebo chlazení se nainstalují individuální měřiče spotřeby, aby bylo možné měřit spotřebu tepla či chlazení nebo teplé užitkové vody u každé ucelené části budovy, pokud je to technicky proveditelné a nákladově efektivní z hlediska přiměřenosti ve vztahu k potenciálním úsporám energie.

Pokud použití individuálních měřičů není technicky proveditelné nebo měření spotřeby tepla v každé ucelené části budovy není nákladově efektivní, použijí se pro měření spotřeby tepla na každém radiátoru individuální indikátory pro rozdělování nákladů na vytápění, pokud dotyčný členský stát neprokáže, že instalace těchto indikátorů by nebyla nákladově efektivní. V tom případě lze zvážit alternativní nákladově efektivní metody měření spotřeby tepla. Každý členský stát jasně stanoví a zveřejní obecná kritéria, metodiky nebo postupy pro stanovení technické neproveditelnosti a nákladové neefektivity.

2. V nových budovách s více bytovými jednotkami a v obytných částech nových víceúčelových budov, které jsou vybaveny ústředním ohřevem teplé užitkové vody nebo jsou zásobovány ze soustavy dálkového vytápění, musí být bez ohledu na odst. 1 první pododstavec poskytnuty individuální měřiče pro měření spotřeby teplé užitkové vody.

3. Členské státy v zájmu zajištění transparentnosti a přesnosti započítávání individuální spotřeby zajistí zavedení transparentních a veřejně dostupných vnitrostátních pravidel pro rozdělování nákladů na vytápění, chlazení a spotřebu teplé užitkové vody v budovách s více bytovými jednotkami nebo ve víceúčelových budovách, které jsou zásobovány ze soustavy dálkového vytápění nebo chlazení, nebo v nichž převažují systémy vlastního společného vytápění nebo chlazení. Tato pravidla podle potřeby obsahují pokyny týkající se způsobu rozdělování nákladů na energii využitou:

- a) jako teplá užitková voda;
- b) jako teplo vyzařované ze zařízení v budově a k vytápění společných prostor v případě, že schodiště a chodby jsou vybaveny radiátory;
- c) k vytápění nebo chlazení bytů.

Článek 9c

Požadavek dálkového odečtu

1. Pro účely článků 9a a 9b musí být měřiče a indikátory pro rozdělování nákladů na vytápění nainstalované po 25. říjnu 2020 dálkově odečitatelné. Podmínky technické proveditelnosti a nákladové efektivnosti stanovené v čl. 9b odst. 1 nadále platí.

2. Měřiče a indikátory pro rozdělování nákladů na vytápění, které již byly nainstalovány, ale nejsou dálkově odečitatelné, musí být vybaveny možností dálkového odečítání, nebo nahrazeny dálkově odečitatelnými přístroji do 1. ledna 2027, pokud dotčený členský stát neprokáže, že to není nákladově efektivní.“

7) Článek 10 se mění takto:

- a) název se nahrazuje tímto:

„Informace o vyúčtování plynu a elektřiny“;

- b) v odstavci 1 se první pododstavec nahrazuje tímto:

„1. V případě, že koneční zákazníci nemají inteligentní měřiče uvedené ve směrnici 2009/72/ES a 2009/73/ES, členské státy do 31. prosince 2014 zajistí, aby informace o vyúčtování byly v souladu s bodem 1.1 přílohy VII spolehlivé, přesné a založené na skutečné spotřebě elektřiny a plynu, pokud je to technicky proveditelné a ekonomicky odůvodněné.“

8) Vkládá se nový článek, který zní:

„Článek 10a

Informace o vyúčtování a spotřebě vytápění, chlazení a teplé užitkové vody

1. Členské státy zajistí, aby v případě, že jsou nainstalovány měřiče nebo indikátory pro rozdělování nákladů na vytápění, byly informace o vyúčtování a o spotřebě spolehlivé, přesné a založené na skutečné spotřebě nebo na odečtech indikátorů pro rozdělování nákladů na vytápění v souladu s body 1 a 2 přílohy VIIa pro všechny konečné uživatele, tj. pro fyzické nebo právnické osoby nakupující dodávky vytápění, chlazení nebo teplé užitkové vody pro vlastní konečné využití nebo pro fyzické nebo právnické osoby užívající individuální budovu nebo jednotku v budově s více bytovými jednotkami nebo ve víceúčelové budově s dodávkami vytápění, chlazení nebo teplé užitkové vody z ústředního zdroje, které nemají přímou nebo individuální smlouvu s dodavatelem energie.

Pokud tak členský stát stanoví a s výjimkou dílčího měření spotřeby na základě indikátorů pro rozdělování nákladů na vytápění podle článku 9b, lze tuto povinnost splnit pomocí systému, kde koneční zákazníci nebo koneční uživatelé pravidelně sami provádějí odečty ze svých měřičů a ohlašují odečtené údaje. Pouze v případech, kdy konečný zákazník nebo konečný uživatel neposkytne odečtené údaje z měřiče za dané zúčtovací období, je vyúčtování založeno na odhadu spotřeby či paušální sazbě.

2. Členské státy:

- a) vyžadují, aby poskytovateli energetických služeb určenému konečným uživatelem byly na žádost konečného uživatele zpřístupněny informace o vyúčtování konečného uživatele za energii a o jeho historické spotřebě nebo jeho odečtech indikátorů pro rozdělování nákladů na vytápění, pokud jsou dostupné;
- b) zajistí, aby konečným zákazníkům byla nabízena možnost elektronické formy informací o vyúčtování a elektronického vyúčtování;
- c) zajistí, aby všichni koneční uživatelé spolu s vyúčtováním obdrželi jasné a srozumitelné informace v souladu s bodem 3 přílohy VIIa, a
- d) podporují kybernetickou bezpečnost a zajistí ochranu soukromí a údajů konečných uživatelů v souladu s platným právem Unie.

Členské státy mohou stanovit, že na žádost konečného zákazníka nebude poskytování informací o vyúčtování považováno za žádost o platbu. V tom případě členské státy zajistí, aby byla nabízena flexibilní ujednání pro skutečné platby.

3. Členské státy rozhodnou, kdo bude odpovídat za poskytování informací uvedených v odstavcích 1 a 2 konečným uživatelům, kteří nemají přímou nebo individuální smlouvu s dodavatelem energie.“

9) Článek 11 se nahrazuje tímto:

„Článek 11

Náklady na přístup k informacím o měření a vyúčtování elektřiny a plynu

Členské státy zajistí, aby koneční zákazníci dostávali veškerá vyúčtování a informace o vyúčtování za spotřebu energie bezplatně a aby koneční zákazníci měli vhodný a bezplatný přístup k údajům o své spotřebě.“

10) Vkládá se nový článek, který zní:

„Článek 11a

Náklady na přístup k informacím o měření, vyúčtování a spotřebě vytápění, chlazení a teplé užitkové vody

1. Členské státy zajistí, aby koneční uživatelé obdrželi veškerá vyúčtování a informace o vyúčtování spotřeby energie bezplatně a aby měli vhodný a bezplatný přístup k údajům o své spotřebě.

2. Bez ohledu na odstavec 1 tohoto článku platí, že rozdělování nákladů na poskytování informací o vyúčtování individuální spotřeby vytápění, chlazení a teplé užitkové vody v budovách s více bytovými jednotkami a ve víceúčelových budovách ve smyslu článku 9b se provádí na neziskovém základě. Náklady vyplývající ze zadání tohoto úkolu třetí straně, například poskytovateli služeb nebo místnímu dodavateli energie, zahrnující měření skutečné individuální spotřeby v těchto budovách, její rozdělování a započítávání, lze v přiměřeném rozsahu přenést na konečné uživatele.

3. V zájmu zajištění přiměřených nákladů na služby v oblasti dílčího měření podle odstavce 2 mohou členské státy stimulovat hospodářskou soutěž v tomto odvětví služeb přijetím vhodných opatření, jako například doporučit či jinak podpořit využívání výběrových řízení nebo využívání interoperabilních zařízení a systémů usnadňujících změnu poskytovatele služeb.“

11) V článku 15 se se vkládá nový odstavec, který zní:

„2a. Komise po konzultaci příslušných zúčastněných stran vypracuje do 31. prosince 2020 společnou metodiku s cílem podnítit provozovatele soustav ke snižování ztrát, provádění programu investic do nákladově a energeticky účinné infrastruktury a náležitému vykazování energetické účinnosti a flexibility sítě.“

12) V článku 20 se vkládají nové odstavce, které znějí:

„3a. S cílem mobilizovat soukromé financování pro opatření týkající se energetické účinnosti a energetické renovace v souladu se směrnicí 2010/31/EU o energetické náročnosti budov vede Komise dialog s veřejnými a soukromými finančními institucemi za účelem vytyčení možného postupu.

3b. Opatření uvedená v odstavci 3a zahrnují:

- a) mobilizaci kapitálových investic do energetické účinnosti zohledněním širších dopadů úspor energie na řízení finančních rizik;
- b) zajištění lepších údajů o energetické a finanční náročnosti:
 - i) dalším prověřením způsobů, jak investice do energetické účinnosti zlepšují hodnoty podkladových aktiv;
 - ii) podporou studií posuzujících monetizaci jiných než energetických přínosů investic do energetické účinnosti.

3c. S cílem mobilizovat soukromé financování pro opatření týkající se energetické účinnosti a energetické renovace členské státy při provádění této směrnice:

- a) zváží způsoby, jak lépe využít energetických auditů podle článku 8 k ovlivnění rozhodování;
- b) optimálně využijí možností a nástrojů navrhovaných v iniciativě „inteligentní financování pro inteligentní budovy“.

3d. Komise poskytne členským státům do 1. ledna 2020 pokyny, jak uvolnit soukromé investice.“

13) V článku 22 se odstavec 2 nahrazuje tímto:

„2. Komisi je svěřena pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 23 této směrnice přizpůsobující hodnoty, výpočetní metody, standardní koeficienty primární energie a požadavky stanovené v přílohách I až V, VII až X a XII technickému pokroku.“

14) Článek 23 se mění takto:

a) odstavec 2 se nahrazuje tímto:

„2. Pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci uvedená v článku 22 je svěřena Komisi na dobu pěti let od 24. prosince 2018. Komise vypracuje zprávu o přenesené pravomoci nejpozději devět měsíců před koncem tohoto pětiletého období. Přenesení pravomoci se automaticky prodlužuje o stejně dlouhá období, pokud Evropský parlament nebo Rada nevysloví proti tomuto prodloužení námitku nejpozději tři měsíce před koncem každého z těchto období.“;

b) vkládá se nový odstavec, který zní:

„3a. Před přijetím aktu v přenesené pravomoci vede Komise konzultace s odborníky jmenovanými jednotlivými členskými státy v souladu se zásadami stanovenými v interinstitucionální dohodě ze dne 13. dubna 2016 o zdokonalení tvorby právních předpisů (*).

(*) Úř. věst. L 123, 12.5.2016, s. 1.“

15) Článek 24 se mění takto:

a) vkládá se nový odstavec, který zní:

„4a. V kontextu zprávy o stavu energetické unie podá Komise v souladu s čl. 35 odst. 1 a odst. 2 písm. c) nařízení (EU) 2018/1999 zprávu o fungování trhu s uhlíkem, přičemž zohlední dopady provádění této směrnice.“;

b) doplňují se nové odstavce, které znějí:

„12. Komise do 31. prosince 2019 posoudí účinnost provádění definice malých a středních podniků pro účely čl. 8 odst. 4 a podá o tom zprávu Evropskému parlamentu a Radě. Co nejdříve po předložení této zprávy Komise případně přijme legislativní návrhy.

13. Komise do 1. ledna 2021 posoudí potenciál pro energetickou účinnost v oblasti přeměny, transformace, přenosu, přepravy a skladování energie a podá o tom zprávu Evropskému parlamentu a Radě. K této zprávě případně připojí legislativní návrhy.

14. Komise do 31. prosince 2021, nebudou-li do té doby navrženy změny ustanovení směrnice 2009/73/ES o společných pravidlech pro vnitřní trh se zemním plynem týkající se maloobchodu, posoudí ustanovení týkající se informací o měření, účtování a spotřebě v souvislosti se zemním plynem, o čemž podá zprávu Evropskému parlamentu a Radě, s cílem uvést je případně do souladu s příslušnými ustanoveními pro elektřinu uvedenými ve směrnici 2009/72, aby byla posílena ochrana spotřebitele a koneční zákazníci měli možnost častěji získávat jasné a aktuální informace o své spotřebě zemního plynu a regulovat ji. Co nejdříve po předložení této zprávy Komise případně přijme legislativní návrhy.

15. Komise do 28. února 2024 a poté každých pět let vyhodnotí tuto směrnici a podá o tom zprávu Evropskému parlamentu a Radě.

Toto hodnocení zahrnuje:

- a) posouzení toho, zda je třeba po roce 2030 přizpůsobit požadavky a alternativní přístup stanovené v článku 5;
- b) posouzení všeobecné účinnosti této směrnice a potřeby dále upravit politiku Unie v oblasti energetické účinnosti v souladu s cíli Pařížské dohody z roku 2015 přijaté v návaznosti na 21. konferenci smluvních stran Rámcové úmluvy OSN (*) o změně klimatu a s ohledem na ekonomický a inovační vývoj.

K této zprávě Komise případně přiloží návrhy dalších opatření.

(*) Úř. věst. L 282, 19.10.2016, s. 4.“

16) Přílohy se mění v souladu s přílohou této směrnice.

Článek 2

1. Členské státy uvedou v účinnost právní a správní předpisy nezbytné pro dosažení souladu s touto směrnicí do dne 25. června 2020.

Nicméně členské státy uvedou v účinnost právní a správní předpisy nezbytné pro dosažení souladu s čl. 1 body 5, 6, 7, 8, 9 a 10 a s body 3 a 4 přílohy do dne 25. října 2020.

Znění těchto předpisů neprodleně sdělí Komisi.

Tyto předpisy přijaté členskými státy musí obsahovat odkaz na tuto směrnici nebo musí být takový odkaz učiněn při jejich úředním vyhlášení. Způsob odkazu si stanoví členské státy.

2. Členské státy sdělí Komisi znění hlavních ustanovení vnitrostátních právních předpisů, které přijmou v oblasti působnosti této směrnice.

Článek 3

Tato směrnice vstupuje v platnost třetím dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Článek 4

Tato směrnice je určena členskými státy.

Ve Štrasburku dne 11. prosince 2018.

Za Evropský parlament
předseda
A. TAJANI

Za Radu
předsedkyně
J. BOGNER-STRAUSS

PŘÍLOHA

Přílohy směrnice 2012/27/EU se mění takto:

1) V příloze IV se poznámka pod čarou 3 nahrazuje tímto:

„⁽³⁾ Použije se pro výpočet úspor energie vyjádřených v primární energii s využitím přístupu zdola nahoru založeného na konečné spotřebě energie. Pro úspory udané v kWh elektřiny použijí členské státy koeficient stanovený za použití transparentní metodiky na základě vnitrostátních okolností ovlivňujících spotřebu primární energie s cílem zajistit přesný výpočet skutečných úspor. Tyto okolnosti musí být odůvodněné, ověřitelné a musí se zakládat na objektivních a nediskriminačních kritériích. Pro úspory udané v kWh elektřiny mohou členské státy použít standardní koeficient ve výši 2,1 nebo mohou dle své úvahy stanovit jiný koeficient, pokud jej mohou odůvodnit. Členské státy přitom zohledňují skladbu zdrojů energie zahrnutou do svých integrovaných vnitrostátních plánů v oblasti energetiky a klimatu oznamovaných Komisi v souladu s nařízením (EU) 2018/1999. Do 25. prosince 2022 a následně každé čtyři roky Komise tento standardní koeficient reviduje na základě zaznamenaných údajů. Při takové revizi zváží jeho dopady na další právní předpisy Unie, jako jsou směrnice 2009/125/ES a nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/1369 ze dne 4. července 2017, kterým se stanoví rámec pro označování energetickými štítky a zrušuje směrnice 2010/30/EU (Úř. věst. L 198, 28.7.2017, s. 1).“

2) Příloha V se nahrazuje tímto:

„PŘÍLOHA V

Společné metody a zásady pro výpočet dopadu systémů povinného zvyšování energetické účinnosti nebo jiných opatření podle článků 7, 7a a 7b a čl. 20 odst. 6

1. Metody pro výpočet úspor energie kromě úspor vyplývajících z daňových opatření pro účely článků 7, 7a a 7b a čl. 20 odst. 6.

Pro výpočet úspor energie mohou povinné, zúčastněné nebo pověřené strany či prováděcí veřejné orgány použít tyto metody:

- a) očekávané úspory, s poukazem na výsledky předchozích nezávisle sledovaných energetických zlepšení v obdobných zařízeních. Generický přístup je v tomto případě definován jako „*ex ante*“;
- b) měřené úspory, podle kterých se úspory ze zavedení opatření nebo balíčku opatření určují zaznamenáváním skutečného snížení spotřeby energie s řádným zohledněním faktorů, jako jsou adicionalita, obydlenost budov, úroveň výroby a povětrnostní podmínky, jež mohou ovlivnit spotřebu. Generický přístup je v tomto případě definován jako „*ex post*“;
- c) poměrné úspory, při nichž se používají technicko-inženýrské odhady. Tento přístup lze použít pouze v případech, kdy je stanovení spolehlivých měřených údajů pro konkrétní zařízení obtížné nebo neúměrně drahé, například při nahrazení kompresoru nebo elektrického motoru jiným, jehož jmenovitý výkon v kWh se liší od výkonu, pro který byly naměřeny nezávislé hodnoty úspor, nebo pokud stanovení uvedených odhadů probíhá na základě metodik a kritérií stanovených na vnitrostátní úrovni kvalifikovanými nebo akreditovanými odborníky nezávislými na dotčených povinných, zúčastněných nebo pověřených stranách;
- d) zkoumané úspory, kdy se určuje reakce spotřebitelů na poradenství, informační kampaně, systémy označování štítky či systémy certifikace nebo na inteligentní měření spotřeby. Tento přístup je možné použít pouze pro úspory vyplývající ze změn chování spotřebitelů. Nelze jej použít u úspor v důsledku zavedení fyzických opatření.

2. Při stanovování úspor energie v případě opatření pro zvyšování energetické účinnosti pro účely článků 7, 7a a 7b a čl. 20 odst. 6 se použijí tyto zásady:

- a) Musí se prokázat, že se jedná o úspory nad rámec úspor, kterých by bylo dosaženo i bez činnosti povinných, zúčastněných nebo pověřených stran nebo prováděcích veřejných orgánů. K určení úspor, které lze započítat jako dodatečné, členské státy zohlední, jak by se spotřeba

energie a poptávka po ní vyvíjely bez daného politického opatření, přičemž zohlední alespoň tyto faktory: trendy spotřeby energie, změny v chování spotřebitelů, technologický pokrok a změny v důsledku jiných opatření provedených na úrovni Unie a členských států.

- b) Úspory plynoucí ze zavedení povinných právních předpisů Unie se považují za úspory, kterých by bylo dosaženo v každém případě, a které tedy nelze započítat jako úspory energie pro účely čl. 7 odst. 1. Odchylně od tohoto požadavku lze úspory týkající se renovace stávajících budov započítat jako úspory energie pro účely čl. 7 odst. 1, je-li zajištěno splnění kritéria významnosti uvedeného v bodě 3 písm. h) této přílohy. Úspory plynoucí z provádění minimálních požadavků, jež byly stanoveny na vnitrostátní úrovni pro nové budovy před provedením směrnice 2010/31/EU, lze započítat jako úspory energie pro účely čl. 7 odst. 1 písm. a), je-li zajištěno splnění kritéria významnosti uvedeného v bodě 3 písm. h) této přílohy a členské státy tyto úspory oznámily ve svých vnitrostátních akčních plánech energetické účinnosti v souladu s čl. 24 odst. 2.
- c) Započítat lze pouze úspory překračující tyto úrovně:
- i) výkonnostní emisní normy Unie pro nové osobní automobily a pro nová lehká užitková vozidla vyplývající z provádění nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 443/2009 (*) a (EU) č. 510/2011 (**);
 - ii) požadavky Unie na odstranění z trhu některých výrobků spojených se spotřebou energie vyplývající z provádění prováděcích opatření podle směrnice 2009/125/ES.
- d) Jsou povoleny politiky, jejichž účelem je podpořit vyšší úrovně energetické účinnosti výrobků, vybavení, přepravních systémů, vozidel a paliv, budov a prvků budov, procesů nebo trhů.
- e) Opatření na podporu instalace technologií pro výrobu energie z obnovitelných zdrojů malého rozsahu na budovách nebo v budovách mohou být způsobilá pro účely splnění požadavků na úspory energie stanovených v čl. 7 odst. 1, pokud vedou k ověřitelným a měřitelným či odhadnutelným úsporám energie. Výpočet úspor energie musí být v souladu s požadavky této přílohy.
- f) V případě politik, které urychlují zavádění účinnějších produktů a vozidel, lze započítat celé úspory za předpokladu, že se prokáže, že k zavedení došlo před uplynutím průměrné očekávané životnosti produktu nebo vozidla či před běžným nahrazením produktu nebo vozidla, a úspory lze započítat pouze pro období do konce průměrné očekávané životnosti produktu nebo vozidla, které se mají nahradit.
- g) Členské státy při podpoře přijímání opatření v zájmu energetické účinnosti v příslušných případech zajistí zachování norem kvality pro výroby, služby a zavádění opatření nebo v případě neexistence takových norem tyto normy zavedou.
- h) Členské státy se pro účely zohlednění klimatických rozdílů mezi regiony mohou rozhodnout, že přizpůsobí úspory energie standardní hodnotě či umožní odlišné úspory energie v souladu s teplotními rozdíly mezi regiony.
- i) Při výpočtu úspor energie se přihlíží k životnímu cyklu opatření a k míře, kterou úspory v čase klesají. Výpočet se provede součtem úspor, jichž bude jednotlivými individuálními opatřeními dosaženo ode dne jejich provedení do 31. prosince 2020 nebo případně 31. prosince 2030. Alternativně mohou členské státy přijmout jinou metodu, u níž se předpokládá dosažení alespoň stejného celkového objemu úspor. V případě použití jiné metody členské státy zajistí, aby celkový objem úspor energie vypočtený její pomocí nebyl vyšší než objem úspor energie vypočtený součtem úspor, jichž bude dosaženo jednotlivými individuálními opatřeními ode dne jejich provedení do 31. prosince 2020 nebo případně 31. prosince 2030. Členské státy ve svých integrovaných vnitrostátních plánech v oblasti energetiky a klimatu podle nařízení (EU) 2018/1999 podrobně popíší, jakou jinou metodu použily a jakým způsobem zajistily splnění závazného požadavku na výpočet.
3. Členské státy zajistí, aby byly splněny tyto požadavky pro politická opatření přijatá podle článku 7b a čl. 20 odst. 6:
- a) politická opatření a individuální opatření přinášejí ověřitelnou úsporu v konečném využití energie;

- b) odpovědnost každé zúčastněné strany, pověřené strany nebo prováděcího veřejného orgánu, podle toho, co je relevantní, je jasně definována;
 - c) úspory energie, jichž je či má být dosaženo, jsou určeny transparentním způsobem;
 - d) objem úspor energie, které jsou vyžadovány nebo kterých má být dosaženo prostřednictvím politického opatření, se vyjadřuje jako konečná spotřeba energie nebo spotřeba primární energie za použití převodních koeficientů stanovených v příloze IV;
 - e) je poskytnuta a zveřejněna výroční zpráva o úsporách energie dosažených pověřenými stranami, zúčastněnými stranami a prováděcími veřejnými orgány, jakož i údaje o ročním trendu úspor energie;
 - f) probíhá sledování výsledků a přijímání vhodných opatření, není-li pokrok uspokojivý;
 - g) úspory energie, které jsou výsledkem individuálního opatření, může započítat nejvýše jedna strana;
 - h) je prokázáno, že činnosti zúčastněné strany, pověřené strany nebo prováděcího veřejného orgánu jsou významné pro dosažení započtených úspor energie.
4. Při určování úspor energie vyplývajících z daňových politických opatření zavedených podle článku 7b se použijí tyto zásady:
- a) zohlední se pouze úspory energie, jichž bylo dosaženo daňovými opatřeními, která překračují minimální úroveň zdanění platné pro paliva, jak to vyžaduje směrnice Rady 2003/96/ES (***) nebo směrnice Rady 2006/112/ES (****);
 - b) cenové elasticity pro výpočet dopadu daňových opatření (zdanění energie) představují reakci poptávky po energii na změny ceny a odhadují se na základě aktuálních a reprezentativních oficiálních zdrojů údajů;
 - c) úspory energie vyplývající z doprovodných nástrojů daňové politiky, včetně fiskálních pobídek nebo plateb do fondu, se započítávají zvlášť.
5. Oznámení metodiky
- Členské státy v souladu s nařízením (EU) 2018/1999 oznámí Komisi své navrhované podrobné metodiky pro fungování systémů povinného zvyšování energetické účinnosti a alternativní opatření uvedená v článcích 7a a 7b a v čl. 20 odst. 6. Tato oznámení, vyjma případy týkajících se daní, obsahují informace:
- a) o úrovni požadavku na úspory energie požadované podle čl. 7 odst. 1 prvního pododstavce písm. b) nebo úspory, jejichž dosažení se očekává za celé období od 1. ledna 2021 do 31. prosince 2030;
 - b) o povinných, zúčastněných nebo pověřených stranách nebo prováděcích veřejných orgánech;
 - c) o cílových odvětvích;
 - d) o politických opatřeních a individuálních opatřeních, včetně očekávaného celkového objemu kumulativních úspor energie na každé opatření;
 - e) o délce období, po které povinnost platí, pro systémy povinného zvyšování energetické účinnosti;
 - f) o opatřeních stanovených politickým opatřením;
 - g) o metodice výpočtu, včetně toho, jak byla určována adicionalita a významnost a jaké metodiky a referenční hodnoty se použijí pro očekávané a poměrné úspory;
 - h) o životním cyklu opatření a způsobu, jak je vypočten nebo na čem je založen;
 - i) o přístupu přijatém za účelem řešení klimatických rozdílů uvnitř členského státu;
 - j) o systémech sledování a ověřování pro opatření podle článků 7a a 7b a o způsobu, jakým je zajištěna jejich nezávislost na povinných, zúčastněných nebo pověřených stranách;
 - k) v případech týkajících se daní o:
 - i) cílových odvětvích a segmentech daňových poplatníků;
 - ii) prováděcím veřejným orgánem;

- iii) úsporách, jejichž dosažení se očekává;
- iv) délce trvání daňového opatření a
- v) metodice výpočtu, včetně toho, které cenové elasticity jsou použity a jakým způsobem byly určeny.

- (*) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 443/2009 ze dne 23. dubna 2009, kterým se stanoví výkonnostní emisní normy pro nové osobní automobily v rámci integrovaného přístupu Společenství ke snižování emisí CO₂ z lehkých užitkových vozidel (Úř. věst. L 140, 5.6.2009, s. 1).
- (**) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 510/2011 ze dne 11. května 2011, kterým se stanoví výkonnostní emisní normy pro nová lehká užitková vozidla v rámci integrovaného přístupu Unie ke snižování emisí CO₂ z lehkých vozidel (Úř. věst. L 145, 31.5.2011, s. 1).
- (***) Směrnice Rady 2003/96/ES ze dne 27. října 2003, kterou se mění struktura rámcových předpisů Společenství o zdanění energetických produktů a elektřiny (Úř. věst. L 283, 31.10.2003, s. 51).
- (****) Směrnice Rady 2006/112/ES ze dne 28. listopadu 2006 o společném systému daně z přidané hodnoty (Úř. věst. L 347, 11.12.2006, s. 1).“

3) V příloze VII se název nahrazuje tímto:

„Minimální požadavky na vyúčtování a informace o vyúčtování na základě skutečné spotřeby elektřiny a plynu“.

4) Vkládá se nová příloha, která zní:

„PŘÍLOHA VIIa

Minimální požadavky na informace o vyúčtování a o spotřebě pro vytápění, chlazení a teplou užitkovou vodu

1. Vyúčtování na základě skutečné spotřeby nebo odečtů indikátorů pro rozdělování nákladů na vytápění

Aby koneční uživatelé mohli regulovat svou spotřebu energie, provádí se vyúčtování na základě skutečné spotřeby nebo odečtů indikátorů pro rozdělování nákladů na vytápění alespoň jednou ročně.

2. Minimální četnost informací o vyúčtování nebo spotřebě

Ode dne 25. října 2020 jsou v konečným uživatelům v případech, kdy byly instalovány dálkově odečitatelné měřiče nebo indikátory pro rozdělování nákladů na vytápění, poskytovány informace o vyúčtování nebo spotřebě založené na skutečné spotřebě nebo na odečtech indikátorů pro rozdělování nákladů na vytápění alespoň jednou za čtvrt roku na vyžádání nebo pokud si koneční zákazníci zvolili možnost dostávat vyúčtování v elektronické podobě, a v ostatních případech dvakrát ročně.

Od 1. ledna 2022 jsou konečným uživatelům v případech, kdy byly instalovány dálkově odečitatelné měřiče nebo indikátory pro rozdělování nákladů na vytápění, poskytovány informace o vyúčtování nebo spotřebě založené na skutečné spotřebě nebo na odečtech indikátorů pro rozdělování nákladů na vytápění alespoň jednou za měsíc. Mohou být zpřístupněny také prostřednictvím internetu a aktualizovány tak často, jak to měřicí zařízení a používané systémy umožňují. Vytápění a chlazení mohou být z této povinnosti mimo otopné/chladičí období vyjmuty.

3. Minimální informace obsažené ve vyúčtování

Členské státy zajistí, aby koneční uživatelé měli ve svých vyúčtováních, jsou-li založena na skutečné spotřebě nebo odečtech indikátorů pro rozdělování nákladů na vytápění, k dispozici v jasné a srozumitelné podobě tyto informace:

- a) aktuální skutečné ceny a skutečnou spotřebu energie nebo celkové náklady na vytápění a odečty indikátorů pro rozdělování nákladů na vytápění;
- b) informace o použité skladbě zdrojů energie a souvisejících ročních emisích skleníkových plynů, a to i pro konečné uživatele napojené na dálkové vytápění nebo dálkové chlazení, a popis jednotlivých uplatňovaných daní, poplatků a sazeb. Členské státy mohou omezit rozsah požadavku na poskytování informací o emisích skleníkových plynů tak, aby zahrnovaly pouze dodávky ze soustav dálkového vytápění o celkovém jmenovitém tepelném příkonu nad 20 MW;

- c) srovnání aktuální spotřeby energie konečných uživatelů se spotřebou na vytápění a chlazení za stejné období předchozího roku, v grafické podobě, opravené o klimatický korekční faktor;
- d) kontaktní údaje na organizace konečných zákazníků, energetické agentury nebo podobné subjekty, včetně adres internetových stránek, u nichž lze získat informace o opatřeních ke zvýšení energetické účinnosti, srovnávací profily konečných uživatelů a objektivní technické údaje o spotřebičích energie;
- e) informace o souvisejících postupech pro podávání stížností, mediačních službách nebo mechanismech alternativního řešení sporů, podle práva jednotlivých členských států;
- f) srovnání s průměrným normalizovaným nebo referenčním konečným uživatelem stejné uživatelské kategorie. V případě elektronických vyúčtování lze místo toho tato srovnání zveřejnit na internetových stránkách a odkázat na ně v těchto vyúčtováních.

Vyúčtování, která se nezakládají na skutečné spotřebě nebo na odečtech indikátorů pro rozdělování nákladů na vytápění, musí obsahovat jasné a srozumitelné vysvětlení toho, jak byla částka uvedená ve vyúčtování vypočtena, a alespoň informace uvedené v písmenech d) a e).“

5) V části 1 čtvrtém odstavci přílohy IX se písmeno g) nahrazuje tímto:

„g) Ekonomická analýza: soupis účinků

Ekonomická analýza zohlední všechny relevantní ekonomické účinky.

V analyzovaných scénářích mohou členské státy ve svém procesu rozhodování posoudit a zohlednit náklady a úspory energie vyplývající ze zvýšené pružnosti dodávek energie a z optimálnějšího provozu elektrických sítí včetně nákladů, které nevzniknou, a úspor vyplývajících ze snížení investic do infrastruktury.

Náklady a přínosy uvedené v prvním odstavci zahrnují alespoň:

i) Přínosy

- hodnotu výstupu pro spotřebitele (teplo a elektrina),
- v maximální možné míře vnější přínosy, jako jsou přínosy v oblasti životního prostředí, emisí skleníkových plynů a zdraví a bezpečnosti,
- v maximální možné míře účinky na trh práce, energetickou bezpečnost a konkurenceschopnost.

ii) Náklady

- kapitálové náklady na výroby a vybavení,
- kapitálové náklady souvisejících energetických sítí,
- variabilní a fixní provozní náklady,
- náklady na energie,
- v maximální možné míře náklady v důsledku účinků v oblasti životního prostředí, zdraví a bezpečnosti,
- v maximální možné míře náklady v oblasti trhu práce, energetické bezpečnosti a konkurenceschopnosti.“

6) V prvním odstavci přílohy XII se písmeno a) nahrazuje tímto:

„a) vypracovat a zveřejnit svá standardní pravidla pro hrazení a sdílení nákladů na technické úpravy, jako je připojení k elektrické síti, posílení sítě a výstavba nových sítí, zlepšení provozu sítě a pravidla pro nediskriminační uplatňování kodexů sítě, které jsou nutné pro začlenění nových výrobců dodávajících do propojené sítě elektřinu z vysoce účinné kombinované výroby tepla a elektřiny;“.